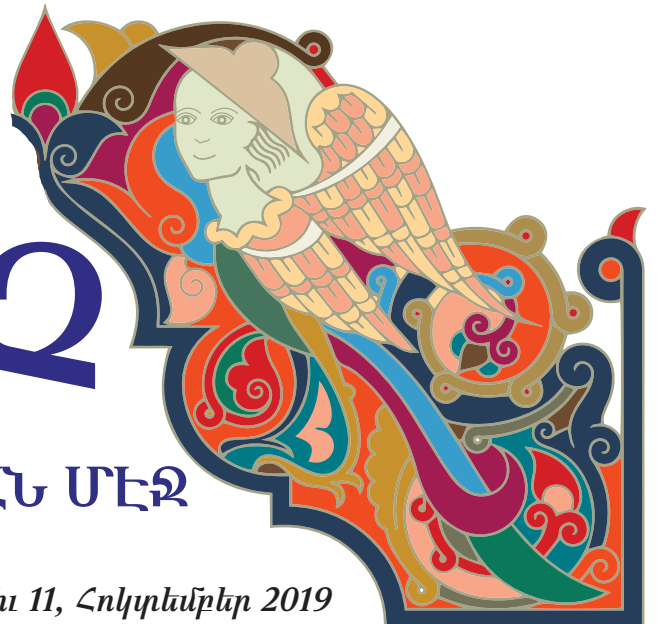

ՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Բ. ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 11, Հոկտեմբեր 2019

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

Ո՛Վ Է ՃՇՄԱՐԻՏ ԸՆԿԵՐԸ

Ո՛վ է այն մարդը, որ կարիք չունի մեկու մը, որ տարբեր է իր սրտակցութեամբ ու զգացումով, և կրնայ միշտ վստահիլ և օգտուիլ անոր սրտապնդիչ մտածումներէն, խրատներէն, աջակցութենէն և մանաւանդ բարի ընկերութենէն:

Յաճախ սև ու մութ ամպեր կը կուտակուին մեր շուրջ, փոթորիկներ, անսպասելի աղէտներ, արկածներ՝ արցունքներ կը հոսին մեր աչքերէն. կարիքը չէնք զգար մեկու մը, մխիթարիչ հրեշտակի մը, որ սրբէ մեր արցունքները, ցաւակից ըլլայ մեր վիշտին. **ան է ճշմարիտ ընկերը ...**

Յաճախ մենք մեզ երջանիկ կը զգանք և յաջողութիւններ ձեռք կը բերենք. կարիքը չէնք զգար մեկու մը, որ ուրախակից ըլլայ մեզի՝ մեր ուրախութիւնը կատարեալ ըլլալու համար. **ան է ճշմարիտ ընկերը...**

Յաճախ մոլութեան մէջ կ'իյնանք և անտեղեակ կը մնանք մեր վիճակէն և վտանգաւոր կացութենէն. կարիքը չէնք զգար անկեղծ ու մարդասէր մեկու մը, որ մտերմաբար արթնցնէ և զգուշացնէ մոլութեանց վտանգաւոր հետևանքներէն, և առաջնորդէ մեզի դէպի առաքինութեան ճանապարհ. **ան է ճշմարիտ ընկերը...**

Արդարև, մեզմէ ո՞վ կարիքը չունի նման ընկերոջ մը, պահապան հրեշտակի մը: Ամէն ճիգ պէտք է թափել և աշխատիլ՝ ունենալու անկեղծ, առաքինի, խոհեմ, գաղտնապահ և անշահախնդիր ընկեր մը:

Աստուածաշունչի օրինակները շատ են ճշմարիտ ընկերութեան մասին: Յատկապէս՝ **«Բարի Սամարացի»**ի օրինակը կը սորվեցնէ մեզի, թէ՛ ամենէն աւելի դժուարութեանց, նեղութեանց, տառապանքի և կամ հալածանքի ժամանակ պարտաւոր ենք օգնել և ի պահաջեալ յարկին՝ մեր կեանքը վտանգի ենթարկել ի սէր ընկերութեան:

Այո՛, ճիշտ է, կեղծ ընկերներ շատ են մեր շուրջ, սեղանակից ընկերներ, շահի ընկերներ, պաշտօնի ընկերներ, որոնք յայտնի թշնամիներէն հազար անգամ աւելի վնասակար և վտանգաւոր են, և որոնց հանդիպելու ժամանակ միայն կրնանք հասկնալ և ըմբռնել ճշմարիտ ընկերոջ մը անհրաժեշտութիւնն ու արժանիքը:

Մակայն, մեր այս ընկերներէն բացի, ընկերներ ընտրենք նաև Աստուածաշնչէն ու մեր պատմութեան հերոսներէն, որոնք կրնան մեզի հետ խօսիլ, խրատել և մեր մէջ ճշգրիտ, քրիստոնէավայել ու հայավայել նկարագիր կերտել:

Բայց այս բոլորէն առաջ և ամէն բանէ վեր, մենք պէտք է կարենանք մեր ամբողջ զօրութեամբ, մեր ամբողջ հոգիով աշխատիլ, որպէսզի մեր Տէրն ու Փրկիչը՝ Յիսուս Քրիստոս որպէս մնայուն **ՃՇՄԱՐԻՏ ԸՆԿԵՐ** ունենանք:

Բարգէն Արքեպիսկոպոս Չարեան

Քրիստոնէութիւնը խեղճ մարդոց կրօնք չէ: Թոյլ անհատականութիւն ունեցողներ չեն կրնար քրիստոնէական արժանիքները պահել և իրագործել:

Քրիստոնէայի կեանքը պայքար մըն է, որուն ընթացքին կրնանք սխալիլ և մեղանչել. սակայն էականը այն է, որ քաջաբար անդրադառնանք մեր սխալները և ընդունինք թէ՛ գիտակցաբար և թէ՛ անգիտակցաբար գործած բոլոր մեղքերը:

Եկեղեցին, որպէս «Մայր» և միջնորդ մեղքերէ սրբուելու և քաւութիւն ստանալու, մեզի առիթը կ'ընծայէ և ցոյց կու տայ խոստովանութեամբ թողութիւն ստանալու ճանապարհը:

Իրաքանչիւր քրիստոնէայ պէտք է գիտակցի, որ Աստուած առանց մեր մեղքերու խոստովանութեան ալ գիտէ մեր մեղքերը: Աստուած Եսայի մարգարէի բերնով ըսած է.- **«Ես եմ, որ քու յանցանքներդ կը ջնջեմ: Քու մեղքերդ ալ պիտի ջիշեմ: Յիշեցո՛ւր ինձի, դուն խօսէ՛ (խոստովանի՛ր), որպէսզի արդարանաս» (ԵՍ.43.25-26):**

Տաթև Աւագ Քահանայ Միքայէլեան

ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

Սրբոց Թարգմանչաց Վարդապետներուն տօնը հայ ժողովուրդի ամենանուիրական և սիրուած ազգային-եկեղեցական տօներէն մէկն է:

Հայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին Սրբոց Թարգմանչաց Վարդապետներուն տօնին կը նշէ Մեսրոպ Մաշտոցի, Սահակ Պարթևի, Վոսանշապուհ թագաւորի, Կորին վարդապետի, Եղիշէի Պատմիչի, Մովսէս Խորենացիի, Դաւիթ Անյաղթ փիլիսոփայի, Գրիգոր Նարեկացիի և Ներսէս Կլայեցիի (Շնորհալի) պայծառ յիշատակը:

Ս. Թարգմանիչներն իրենց անսահման գործունէ-ութեամբ, հաւատքի լոյսով փարատեցին տիրող խաւարն ու ջերմացուցին հայ մարդու հոգին: Անոնց շնորհիւ Աստուածաշունչ մատենաւր հայերէնի թարգմանութեամբ, և հայը առաջին անգամ ըլլալով հնարաւորութիւն ունեցաւ իր մայրենի լեզուով կարդալու Աստուծոյ կենդանի խօսքը: Սրբազան թարգմանիչներն իրենց լայն գործունէութեամբ նպաստեցին Հայոց աշխարհի հոգևոր և մշակութային զարթօնքին:

Ս. Գիրքի թարգմանութեան յաջորդեցին Եկեղեցոյ Ս. Հայրերու բազմաբնոյթ երկերու թարգմանութիւնները, որոնցմէ շատերն այսօր իրենց բնօրինակներու կորստեան պատճառով բնագրի արժէք ստացած են:

Ս. ՍԱՀԱԿ ՊԱՐԹԵՒ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՒ Ս. ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ

Ս. Սահակ Պարթև Հայրապետը Մեծն Ներսէս Կաթողիկոսի որդին էր, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի տոհմի վերջին ներկայացուցիչը, որ 387 թուականէն սկսեալ 52 տարի գահակալեց հայրապետական աթոռին: Ան հմուտ էր երաժշտական, հռետորական և բանաստեղծական արուեստներուն, ինչպէս նաև իմաստասիրութեան և լեզուագիտութեան մեջ:

Ս. Սահակ Պարթև Հայրապետ մեծ նպաստ բերաւ ազգային մշակոյթի զարգացման և տարածման գործին, եղաւ հայոց գիրերու ստեղծման ջատագովը և հայ դպրութեան ու եկեղեցական մատենագրութեան հիմնադիր:

Ս. Մեսրոպ Մաշտոց ծնած է Տարօն գաւառի Հացեկաց գիւղը, 361 թուին: Ան ուսման տարիներուն սորված էր յունարէն և ասորերէն, ապա ծառայութեան մտած հայոց արքունիքը՝ Վաղարշապատ:

Հրաժարելով աշխարհիկ վարքէն, Ս. Մեսրոպ հոգևորական ձեռնադրուեցաւ և քանի մը աշակերտներու հետ գնաց Գողթն գաւառ, Քրիստոնէութիւնը քարոզելու համար: Այնտեղ իր ծառայութեան օրերուն, համոզուեցաւ, որ քրիստոնէութիւնը տարածելու և ամրապնդելու համար անհրաժեշտ էր ունենալ սեփական գիր և հայերէնի թարգմանել Աստուածաշունչ Մատենանը:

Հայոց այբուբենը անհրաժեշտ էր նաև դարերու ընթացքին ստեղծուած բանասիր աւանդութիւնները, երգերն ու ժողովրդական այլ ստեղծագործութիւնները գրի առնելու և պահպանելու համար:

Վոսանշապուհ թագաւորի և Ս. Սահակ Պարթև Հայրապետի օժանդակութեամբ, Ս. Մեսրոպ Մաշտոց յաջողեցաւ ստեղծել հայոց գիրերը, 406 թուականին:

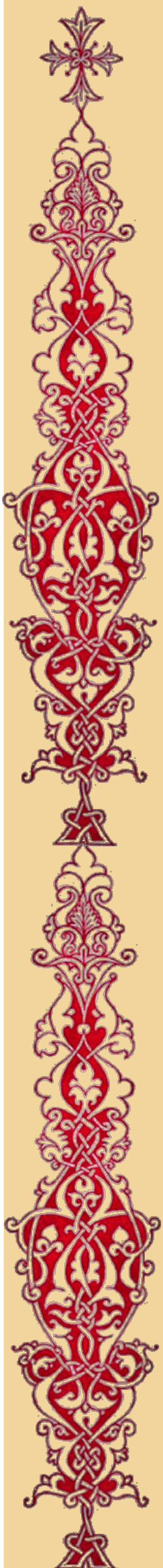
Այնուհետև, անոնք լծուեցան Աստուածաշունչի թարգմանութեան: Ս. Մեսրոպ գնաց հայկական գաւառները և դպրոցներ հիմնեց, իսկ Ս. Սահակը Հայրապետ գնաց արքունիք և վերնախսաին սորվեցուց հայերէն գիրերը:

Անոնք յունարէնէ և ասորերէնէ հայերէնի թարգմանեցին Աստուածաշունչ Մատենան ու հին աշխարհի նշանաւոր հեղինակներու գիրքեր:

ԶՈՒԳԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

Առաւօտ լուսոյ,
Ասաղօտ սիրոյ
Արեգակն արդար,
Աղօթքիս համար
Առ իս լոյս ծագեա՛
Աղաղար ներկայ:

Բխումն ի Հօրէ,
Բարութիւն քեզմէ,
Բխեա ի հոգոյս,
Բովանդակ սիրոյս՝
Բան քեզ ի հաճոյս,
Բերեմ, տամ զերթ լոյս:

Գանձդ ողորմութեան՝
Գոյանձիս դարման,
Գանձիդ ծածկելոյ,
Գոյամարտ տալով,
Գտող զիս արա՛
Գոյամարդ դառնամ:

Դունն ողորմութեան,
Դունն լոյս՝ մթութեան,
Դաւանողիս բաց
Դոնփակ ճամբան,
Դասեցո վերնոց՝
Դպիր գիրք գրոց:

Եռեակ միութիւն
Եւ մէկ բնութիւն,
Եղելոցս խնամող,
Երկնալոյս շաղող,
Եւ ինձ ողորմեա...
Եղեմն է բաց հիմա:

Զարթիր Տէր յօգնել,
Զարդ դիր լուսաբեր,
Զարթո՞ղ զթմբեալս՝
Զիս՝ որ կորուսեալ,
Զուարթնոց նմանիլ...
Զայն ծանր է տանիլ:

Էդ Հայր անսկիզբն՝
Էութեան սկիզբ,
Էակից Որդի
Է մարմին Բանին,
Է միշտ սուրբ Հոգի՝
Էաճոյլ հոգի:

Ընկալ զիս գթած,
Ըղձանքով երկնած,
Ընկալ ողորմած,
Ըստ խօսքիդ ըսած,
Ընկալ մարդասէր՝
Ընծաս եմ բերեր:

Թագաւոր փառաց,
Թևաբաց գրկած,
Թողութեանց տուող
Թև տուր սլացող,
Թող ինձ զյանցանս՝
Թի՛ թի՛ բազմացան:

Ժողովող բարեաց,
Ժրաջան մշակ,
Ժողվեա և զիս
Ժամերէս անթիւ
Ժողովս անդրանկաց,
Ժառանգ անկասկած

Ի քէն Տէր հայցեմ,
Ինձմէ՛ կարելվէր,
Ի մարդասիրէդ,
Իսկօրէն սերէդ,
Ինձ բժշկութիւն՝
Իրօք գոհութիւն:

Լեր կեանք մեռելոյս,
Լանջքիս լիայոյս,
Լոյս խաւարելոյս
Լուսակ աչքերուս,
Լուծանող ցաւոյս,
Լոյս ցանէ հոգոյս:

Խորհրդոց գիտող,
Խորքերը քննող,
Խաւարիս շնորհեա
Խորհուրդ շափիւղայ՝
Խորհուրդ լուսաւոր
Խնկով թևաւոր:

Ծագումն ի Հօրէ,
Ծնունդ ի ծնէ,
Ծածկելոյս ստուերաւ
Ծաղկալոյս բերաւ,
Ծագեա լոյս փառաց
Ծոցածնիս սառած:

Կենարար փրկիչ,
Կենսաբառ տուիչ,
Կեցո զմեռեալս՝
Կորած, մահացեալ,
Կանգնեա զգլորեալս
Կ՛աղաչեմ, Բարձրեալ:

Հաստեա հաւատով
Հոգիս վեհերոտ,
Հաստատեա յուսով
Հայեացքս անսքօղ,
Հիմնեցո սիրով
Հրաշքիդ ծիրով:

Չայնիս աղաչեմ,
Չուլուած երկնաճեմ,
Չեոքս պաղատիմ
Չուլուած աղօթքին,
Չիր բարեաց շնորհեա՝
Չինալոյս շողայ:

Ղամբարամբ լուսոյ
Ղօղեալ ստուերոտ
Ղեկավար ճարտար
Ղեկիս, Տէր արդար,
Ղօղեալս ամրացո
Ղօղանջիդ ձայնով:

Ճառագայթ փառաց,
Ճաճանչով անանց
Ճանապարհ ինձ ցոյց՝
Ճամբան անթաքոյց,
Ճեպել ի յերկինս,
Ճանչնամ ես բարին:

Մարդասէր փրկիչ,
Մամնեղէն քաւիչ,
Մոյծ զիս յառագաստ,
Մարդ եմ անզգաստ,
Մաքուր հարսանեաց,
Մաքրէ զիս անայց:

Յորժամ գաս փառօք
Յաւերժով նորոգ,
Յահագին աւուրն,
Յարագին շարժում,
Յիշեա զիս Քրիստոս
Յուլացեալքս հոս:

Նորոգող հնութեանց,
Նկատում անանց,
Նորոգեա և զիս՝
Նկարը անձիս,
Նորոգ զարդարեա՝
Նուէր նորօրեայ:

Շնորհատու բարեաց,
Շողանձրն արծարծ,
Շնորհեա զքաւութիւն,
Շնչող մաքրութիւն,
Շնորհեա զթողութիւն՝
Շնորհաց կալութիւն:

Ուրախացո Տէր,
Որոգմամբ Դունն բեր
Ոգոյս փրկութեան
Ողկոյզ քաղցրութեան,
Ոյր վասն եմ ի սուգ,
Որքան անշշուկ:

Չար մշակողին,
Չարասերմ հողին,
Չար սերմանց նորին,
Չարահունձ ձեռքին
Չորացո զպտուղն
Չարական մարդուն:

Պարզևիչ բարեաց,
Պաշարուած անյած,
Պարզևեա իմոց
Պարթևեան իմ հոծ,
Պարտեացս թողութիւն՝
Պարտուած նամարդուն:

Ջուր շնորհեա աչացս,
Ջրմոյր հայեցուած,
Ջերմ հեղուլ զատօսր,
Ջինջ ու հոգեծոր,
Ջնջել զյանցանս,
Ջրցօղ մաքրեցման:

Ռետինդ քաղցու
Ռութ շուրթէս կծու
Ռամ հոգոյս արբո,
Ռշտիս կուրացող
Ռահ ցոյց ինձ լուսոյ,
Ռահաքայլ յոյսով:

Սէր անուն Յիսուս,
Սրբանուն իմ յոյս,
Սիրով քով ճմլեա,
Սիրտս է ահա՛
Սիրտ իմ քարեղէն,
Սէրն իմ մարմնեղէն:

Վասն գթութեան
Վաղուան գոյութեան,
Վասն ողորմութեան
Վաղուան ձեռնունայն,
Վերստին կեցո՛
Վաղուան լուսացող:

Տենչալոյդ տեսլեամբ,
Տենդոտ ապշութեամբ
Տուր ինձ յագենալ,
Տեսքովդ անայլայլ,
Տէր Յիսուս Քրիստոս,
Տուր ըլլալ անդորր:

Բարունդ երկնաւոր,
Բազարդ հրաշաւոր,
Բոտեա զաշակերտս,
Բամայն հրաշակերտ,
Բամից երկնայնոց,
Բենիդ անմատոյց|

Յօղ արեան քո Տէր,
Յուլած կաթիլներ,
Յօղեա ի հոգիս,
Յանէ անարգիս՝
Յնծացէ անձն իմ
Յորենով հացին:

Իիծեալս մեղօք,
Իծուած ու տրտմոտ
Իիծեալ աղաչեմ,
Իծուած բառերս եմ,
Իիսել ինձ բարիս,
Իսք տուր հիծուածիս:

Փրկիչ բոլորից,
Փափկութիւն
Փութա զիս փրկել,
Փաղանգէն անել՝
Փորձութեանց մեղաց՝
Փաստեր անասաց:

Քաւիչ յանցանաց,
Քօղով ամպամած,
Քաւեա զօրհնաբանս,
Քաւարանասպաս,
Քեզ երգել զփառս,
Քեզի սրտաբառս:

ՈՒՍԱՌՈՐԻՉ

ԽՐԱՏՆԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

- Առանց հաւատքի անկարելի է Աստուծոյ հաճութիւնը շահիլ: (Եբրայեցիներուն 11:6)
 - Յաիտենական կեանքը Քեզ ճանչնալն է՝ որպէս ճշմարիտ ու միակ Աստուած և ճանչնալ Յիսուս Քրիստոսը՝ որ Դուն դրկեցիր: (Յովհաննէս 17:3)
 - Այսքանը գրուեցաւ, որպէսզի հաւատաք թէ Յիսուսն է Քրիստոսը, Աստուծոյ Որդին, և Իրեն հանդէպ ձեր ունեցած հաւատքին միջոցաւ յաիտենական կեանք ունենաք: (Յովհաննէս 20:31)
 - Գիտենք՝ թէ ունէ մարդ չ'արդարանար օրէնքը գործադրելով, այլ միայն Յիսուս Քրիստոսի հաւատալով: (Գաղատացիներուն 2:16)
 - Եթէ բերանովդ խոստովանիս թէ Յիսուս Տէր է, և սրտիդ մէջ հաւատաս թէ Աստուած գինք մտելներէն յարուցանեց, կը փրկուիս: (Հռոմայեցիներուն 10:9)
 - Ով որ Անոր հաւատայ՝ անօթով պիտի չմնայ: (Եսայի 28:16)
 - Միայն Անով կրնաք փրկուիլ: Աշխարհի մէջ միակն է Անիկա, որ Աստուած մարդոց տուաւ, որպէսզի Անոր անունով կարենաք փրկուիլ: (Գործեր 4:12)
- Ով որ հաւատայ Որդիին՝ յաիտենական կեանքը կ'ունենայ, իսկ ան որ չի հնազանդիր Որդիին՝ կեանք պիտի չունենայ, այլ՝ Աստուծոյ պատիժը պիտի գայ անոր վրայ: (Յովհաննէս 3:36)

ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ

Ձկնորսները Գալիլիոյ ծովէն ճուկ որսալու Բանար ուռկաններ կը գործածէին:

Նարդա՝ Մարթէոս 13:47-50 Բանարները գիտնալու Բանար թէ Յիսուս ինչ ըսաւ ուռկաններու մասին:

Բաղդարելով երկու պարկերները, Կասը Կարբերուրին փորձէ գրնել:

